

„Forresten,“ sagde han, idet han atter henvendte Ordet til Damerne. „Jeg kommer til at tænke paa, at jeg selv engang i mine unge Dage oplevede en Historie, der minder en lille Smule om denne med den svenske Student, om end den fik en langt mindre tragisk Udgang. Jeg husker, at jeg var paa Hjemvejen fra en Skovtur sammen med nogle Venner. Vi havde lejet en Vogn ved Klampenborg for at køre hjem ad Strandvejen, og en af Vennerne tilbød saa et Væddemaal. Han vilde løbe den sidste halve Mil og forpligte sig til at være i København samtidig med os, hvor meget vi saa lod Hestene strække ud. Væddemalet kom naturligvis i Stand, og da vi naaede Konstantia, stod Manden af og begyndte at løbe. Vi havde et Par stivbenede Vognmandsheste for, saa der var i og for sig ikke noget urimeligt i Kapløbet; men allerede da min Ven havde løbet i fem Minuter, stønnede han som en Blæsebælg, og da der var gaaet ti, standsede han pludselig og erklærede højtidelig, at han ikke vilde løbe mere, „fordi det var Synd for Hestene“. Hvorpaa han — ganske rørt over sig selv og med forskellige træffende Bemærkninger om det moralsk forkastelige i at misbruge de Umælende — atter steg tilvogns.“

Fortællingen gjorde Lykke. De gamle Damer lo, og Philip Salomon vendte sig om og sagde:

„Dersom den Mand lever endnu, vil jeg som Bestyrelsesmedlem i Foreningen til Dyrernes Beskyttelse indstille ham til et Hædersdiplom.“

Per svedte koldt af Raseri; og skønt Jakobe ikke havde taget Del i Munterheden, martredes han af Medbejlerens Triumf og pønsede paa at skaffe sig Oprejsning.

Da de gamle Frøkner Israel endelig blev færdig med at le, sagde han:

„Jeg beklager Dem, Hr. Fabrikant, at De saa tidlig mistede Troen paa Viljekraften. Jeg faar Lyst til at spørge Dem, om der kunde være Haab for Dem om at genvinde den, dersom en anden paatog sig at indfri Deres Ungdomsvens Ord?“

Eybert løftede atter sine gule Øjenbryn.

„Hvarbeha'r? Jeg forstaar Dem ikke.“

„Jeg spørger, om der kunde være noget Haab for Dem om at genvinde Troen paa Viljekraften, dersom en anden indfrie Deres Ungdomsvens Ord? For i saa Fald skal jeg gerne paatage mig det. Og det straks paa Stedet.“